

Sygn. akt II AKa 191/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSA Grzegorz Salamon

Sędziowie SA Adam Wrzosek

SO del.Katarzyna Capałowska (spr.)

protokolant sekr. sądowy Sylwester Leńczuk

przy udziale prokuratora Anny Adamiak

po rozpoznaniu dnia 6 marca 2020 roku

sprawy:

I. C. C. (1) syna W. i W. z domu S., urodzonego (...) w W.,

oskarżonego z czynu z art. 280 §2 k.k. w zw. z art. 64 §1 k.k. z art. 12 k.k

II. D. W. (1) syna M. i R. z domu W., urodzonego

12 września 1989 roku w W.,

oskarżonego z art. 280 §1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 15 lutego 2019 r. sygn. akt VIII K 198/17

I. zaskarżony wyrok wobec oskarżonych C. C. (1) i D. W. (1) utrzymuje w mocy;

II. zasądza od każdego z oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w częściach na nich przypadające, w tym opłaty za postępowanie odwoławcze w kwocie po 400 (czterysta) złotych od każdego z oskarżonych;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. M. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem.) zł zawierającą stawkę VAT z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu C. C. (1) z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem.) zł zawierającą stawkę VAT z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. W. (1) z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 191/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 lutego 2019 r. o sygn.. VIII K 198/17

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca każdego oskarżonego

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<i>1.3.2. Podniesione zarzuty</i>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym.		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

		<p>Nie prowadzono postępowania dowodowego w postępowaniu odwoławczym.</p>			
--	--	---	--	--	--

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<u>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>I. Obrońca oskarżonego C. C. (1)</p> <p>przedmiotowemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>1) na podstawie art. 438 pkt 2 kpk obrazę przepisów postępowania,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p>

mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, a mianowicie art.: 4, 5§2, 7, 424 k.p.k. poprzez:

częściowo zasadny

niezasadny

- subiektywną ocenę materiału dowodowego tj. wyjaśnień oskarżonego C. C. (1) co do tego, że jego zamiarem był zabór mienia pokrzywdzonego i że w trakcie zajścia używał przemocy i noża, a w konsekwencji dokonał „rozboju na pokrzywdzonym z użyciem niebezpiecznego narzędzia”, podczas gdy nie było zamiarem C. C. (1) dokonanie zaboru mienia należącego do pokrzywdzonego, a także nie używał on noża w trakcie zdarzenia;

-dowolną, a nie swobodną oraz wybiórczą ocenę dowodów, polegającą na obdarzeniu przymiotem wiarygodności zeznań świadka Y. P. w zakresie w jakim wskazują one, że zamiarem C. C. (1) był zabór mienia należącego do pokrzywdzonego i w tym celu posłużył się on nożem, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego wskazuje, że relacje świadka nie jest spójna i nie zasługuje na obdarzenie ich wiarą;

2) na podstawie art. 438 pkt 1 kpk obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 46§1 kk w zw. z art. 441§1 kc zw. z art. 361§2 k.c. polegającą na ich zastosowaniu i orzeczeniu solidarnego obowiązku naprawienia szkody w kwocie 2.000,00 zł podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowody nie uprawnia do orzeczenia takiego obowiązku względem oskarżonych, bowiem wysokość szkoda i jej wysokość nie została w ogóle wykazana przez pokrzywdzonego;

3) na podstawie art. 438 pkt 2 kpk obrazę przepisów postępowania, tj. art. 624 kpk polegającą na

zasądzeniu od oskarżonego C. C. (1) kosztów sądowych, podczas gdy sytuacja rodzinna, majątkowa oraz wysokość osiągniętych przez oskarżonego dochodów jak również względy słuszności wskazują na to, że ich uiszczenie będzie dla oskarżonego zbyt uciążliwe.

II. **Obrońca oskarżonego D. W. (1)** przedmiotowemu wyrokowi zarzucił:

1) na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, oceny wyjaśnień oskarżonego D. W. (1) poprzez uznanie ich co do zasady za niewiarygodne, podczas gdy wyjaśnienia te były spójne, logiczne, niezmiennie oraz konsekwentne w zakresie dotyczącym braku zamiaru dokonania rozboju na pokrzywdzonym Y. P., a nadto miały one potwierdzenie w wyjaśnieniach drugiego ze współoskarżonych, a tym samym były one wiarygodne, co doprowadziło do bezpodstawnego skazania oskarżonego D. W. (1) w niniejszej sprawie;

2) na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, oceny wyjaśnień oskarżonego C. C. (1) poprzez uznanie ich co do zasady za niewiarygodne, podczas gdy wyjaśnienia te były spójne, logiczne, niezmiennie oraz konsekwentne w zakresie dotyczącym braku

zamiaru dokonania rozboju na pokrzywdzonym Y. P. przez D. W. (1), a nadto miały one potwierdzenie w wyjaśnieniach D. W. (1), a tym samym były one wiarygodne, co doprowadziło do bezpodstawnego skazania oskarżonego D. W. (1) w niniejszej sprawie;

3) na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, oceny zeznań pokrzywdzonego Y. P. poprzez uznanie ich za wiarygodne, podczas gdy zeznania te były w wielu miejscach niespójne oraz niejasne, a nadto pokrzywdzony nie pamiętał wielu szczegółów przedmiotowego zdarzenia oraz próbował on przedstawić zaistniałe zdarzenie w korzystnym dla siebie świetle, a tym samym depozycje tego świadka były niewiarygodne, co doprowadziło do bezpodstawnego skazania oskarżonego D. W. (1) w niniejszej sprawie;

4) na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów postępowania, a mianowicie art. 2 §1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 1 i 2 k.p.k. poprzez wydanie orzeczenia skazującego bez dowodów wykazujących fakt zawinienia oraz poprzez naruszenie podstawowych zasad procesowych określających regułę dowodzenia winy i zastąpienie ich przez domniemanie winy, co skutkowało błędnymi ustaleniami faktycznymi w zakresie przypisania winy oskarżonemu D. W. (1);

a w konsekwencji powyższego:

5) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na błędnym oraz dowolnym przyjęciu, iż D. W. (1) w dniu 24 czerwca 2017 roku w miejscowości B. dokonał rozboju na pokrzywdzonym Y. P., a nadto by wchodził w porozumienie z C. C. (1) co do dokonania rozboju na pokrzywdzonym Y. P., podczas gdy z zebranego materiału dowodowego w sprawie w żaden sposób taki fakt nie wynikał, który to błąd doprowadził do bezpodstawnego skazania oskarżonego D. W. (1);

ewentualnie z daleko idącej ostrożności procesowej:

6) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na błędnym oraz dowolnym przyjęciu, iż D. W. (1) w dniu 24 czerwca 2017 roku w miejscowości B. dokonał rozboju na pokrzywdzonym Y. P., podczas gdy z zebranego materiału dowodowego w sprawie w żaden sposób taki fakt nie wynikał, a nadto sam oskarżyciel publiczny oskarżył oskarżonego o usiłowanie rozboju, a nie dokonanie rozboju, który to błąd doprowadził do bezpodstawnego skazania oskarżonego D. W. (1) za dokonanie rozboju;

7) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na błędnym oraz dowolnym przyjęciu, iż czyn przypisany oskarżonemu D. W. (1) stanowi typ podstawowy określony w art. 280§1 k.k., podczas gdy występujące w sprawie okoliczności, tj. m.in. wyrażona przez

oskarżonego skrucha, przeproszenie pokrzywdzonego, niska wartość szkody po stronie pokrzywdzonego oraz skutki przedmiotowego zdarzenia dla pokrzywdzonego powinny skutkować uznaniem, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi kwalifikowany z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. albo art.280§1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., co w konsekwencji spowodowało orzeczenie wobec oskarżonego zbyt surowej kary;

8) na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara nie uwzględnia występujących w sprawie po stronie D. W. (1) okoliczności, takich jak młody wiek oskarżonego i przeproszenie pokrzywdzonego, a także nienadanie właściwego znaczenia wyrażeniu przez D. W. (1) skruchy oraz żalu z powodu zaistnienia przedmiotowego zdarzenia, co w konsekwencji doprowadziło do wyraźnej dysproporcji pomiędzy charakterem kary orzeczonej a karą, jaka powinna zostać orzeczona przy zastosowaniu dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53§1 i 2 k.k., oraz zasad ukształtowanych przez Judykaturę;

9) na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. niesłuszne zastosowanie wobec oskarżonego D. W. (1) obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego solidarnie z drugim ze współoskarżonych w wysokości 2.000,00 złotych, podczas gdy w sprawie nie został w żaden sposób ustalony i wykazany rozmiar szkody występujący po stronie pokrzywdzonego, a nadto Sąd I Instancji nie wyjaśnił w sposób

	<p>należyty w pisemnym uzasadnieniu wyroku, dlaczego uznał za właściwą taką, a nie inną kwotę obowiązku naprawienia szkody, a zatem w stanie faktycznym niniejszej sprawy brak było podstaw do orzeczenia takiego obowiązku wobec oskarżonego D. W. (1);</p> <p>10) na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na ustaleniu, iż oskarżony D. W. (1) jest w stanie pokryć koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego w sprawie wynika, iż istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie tych kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe ze względu na aktualną sytuację życiową oraz majątkową, co skutkowało niezasadnym zasądzeniem od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w wysokości 6.788,40 (sześć tysięcy siedemset osiemdziesiąt osiem 40/100) złotych.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>I. Odnośnie zarzutów przedstawionych orzeczeniu w apelacjach obrońców C. C. (1) i D. W. (1) odnośnie obrazy przepisów prawa procesowego, tj . art. 4 kpk, art. 5§2 kpk, 7 kpk, 424 kpk , art. 2§1 kpk:</p> <p>Obraza art. 7 kpk - dla kompletności rozważań - przywołać należy, iż obraza przepisów postępowania (error in procedendo) tylko wtedy stanowi uchybienie, jeżeli mogła mieć wpływ na treść orzeczenia.</p>		

Błąd w procedowaniu odnosi się więc tylko do tych ustaleń faktycznych, w oparciu o które sąd wydaje orzeczenie. Błąd w ustaleniach faktycznych może mieć postać błędu "braku" albo błędu "dowolności". Zarzut taki może zostać postawiony wówczas, gdy sąd, ustalając stan faktyczny, wziął pod uwagę wszystkie istotne w sprawie dowody (art. 92 i 410 kpk), a także gdy prawidłowo je ocenił (art. 7 kpk). Natomiast gdyby ustalając stan faktyczny na podstawie tych dowodów, sąd pominął wynikające z nich fakty (okoliczności) istotne w sprawie (błąd "braku") albo ustalił fakty, które wcale z danego dowodu nie wynikają lub wynikają, ale zostały zniekształcone (przeinaczone) zachodziłby błąd "dowolności". Błąd dowolności może polegać również na wadliwym wnioskowaniu z prawidłowo ustalonych faktów (tzw. faktów ubocznych) co do istnienia lub nieistnienia faktu głównego (kwestii sprawstwa) w procesach poszlakowych. Błąd tego rodzaju oznacza, że określony fakt został ustalony dowolnie, gdyż nie ma oparcia w dowodach. W niniejszej sprawie obrońcy podnieśli obrazę przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów.

Sąd Okręgowy również nie powziął oceniając materiał dowodowy wątpliwości, co do przebiegu stanu faktycznego. Dysponował Zeznaniami Y. P. (1), I. I. (1) oraz policjantów z ogniwa patrolowo Interwencyjnego (...) w B.. Natomiast w należyty sposób ocenił materiał dowodowy, uwzględniając

okoliczności przemawiające na korzyść i na niekorzyść oskarżonych.

Zauważyć należy, że pokrzywdzony P. jeszcze przed zatrzymaniem oskarżonych, podawał, iż jeden z nich groził mu nożem. Również nie ulega wątpliwości, że pokrzywdzeni wskazali podczas postępowania przygotowawczego jak i w czasie rozprawy głównej zbiektywizowany przebieg zdarzeń, szczegółowy, nie obciążający żadnego z oskarżonych ponad miarę. Wskazali, iż np. jeden z oskarżonych D. W. odłączył się od oskarżonego C. C., nie wskazywali bezpodstawnie aby D. W. posługiwał się nożem. Przebieg zdarzeń opisywany przez pokrzywdzonych także fragmentarycznie potwierdzają wyjaśnienia oskarżonych (przyznających, iż tego dnia mieli styczność z pokrzywdzonymi) a także zabezpieczone dowody rzeczowe, łańcuszek należący do Y. P. a znaleziony przy C. C..

II. Także w aspekcie powyższych rozważań dotyczących oceny dowodów – w kwestii zarzutów dotyczących błędów w ustaleniach faktycznych, stwierdzić należy, że dokonana przez Sąd Okręgowy analiza i ocena zgromadzonych w sprawie dowodów w tym tych wymienionych przez skarżącego nie zawiera błędów natury logicznej i faktycznej, zgodna jest z zasadami wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego i z tego względu zawarta w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku ocena zasługuje na akceptację ze strony Sądu odwoławczego – który to przecież nie proceduje w oderwaniu od akt sprawy. Zdaniem Sądu Apelacyjnego skarżący nie wykazali w sposób przekonujący, że ocena wymienionych w zarzutach

depozycji świadków i oskarżonych jest dowolna, a nie swobodna gdyż zawiera właśnie chociażby jeden z wyżej wskazanych elementów, który potwierdza tę dowolność w postaci błędu natury faktycznej, logicznej bądź też naruszenie i nieuwzględnianie przy tej ocenie zasad wiedzy, logiki oraz doświadczenia życiowego. Swoją analizę dotyczącą zachowania D. W. Sąd Okręgowy prawidłowo uzasadnił zarówno przyjmując, iż oskarżony ten działał w porozumieniu z C. C., oraz że zachowanie jego nie było usiłowaniem jak też wypełniło dyspozycję przestępstwa z art. 280§1 kk. Nie umknęło uwadze Sądów obu instancji (a fakty poniżej trafnie uargumentował w uzasadnieniu do wyroku Sad Okręgowy), że C. C. (1) i D. W. (1) działali z zamiarem rozboju na Y. P. (3) i I. I. (2). Chcieli bowiem, poprzez obezwładnienie w/w w postaci użycia siły, zawłaszczyć ich mieniem ruchomym. Jak wynikało bowiem z uznanego za wiarygodny materiału dowodowego, dnia 24 czerwca 2017 roku przed godziną 20:00 dwaj obywatele Ukrainy Y. P. i I. I. (2) zostali zaczepieni przez nietrzeźwych C. C. (1) i D. W. (1) z uwagi na pochodzenie ukraińskie. C. C. (1) natychmiast uderzył pięścią w twarz Y. P., natomiast I. I. (2) uciekł z miejsca zdarzenia. W przedmiotowej sprawie owo porozumienie z pewnością istniało. Wynika to z faktu, że Y. P., gdy minął Ratusz u zbiegu ulic (...) to zobaczył, że idzie za nim D. W. (1). Natomiast z przeciwległej strony dostrzegł C. C. (1). Napastnicy wspólnie doścignęli i osaczyli Y. P. na ul. (...). Tam na chodniku a następnie na trawniku zaczęli go wspólnie bić rękami oraz kopać po całym ciele. Tam zabrali mu niesione torby, zawierające żywność i napoje alkoholowe -

o łącznej wartości 30,00 złotych, kurtkę koloru czarnego z rękawami koloru bordowego z napisem (...) - o nieustalonej wartości oraz parę męskich butów sportowych typu (...)kol. czarnego i rozmiarze 41 - o wartości 50,00 złotych. Nie udało im się jednak zabrać Y. P. przepasanej na klatce piersiowej saszetki z zawartością m.in. pieniędzy w kwocie 100,00 złotych oraz telefonu komórkowego marki S. o wartości 100,00 złotych. Pokrzywdzony stawiał bowiem cały czas opór a ostatecznie uciekł z miejsca zdarzenia z saszetką na podwórko pobliskiego budynku, gdzie wiedział, że mieszkają inne osoby narodowości ukraińskiej. C. C. (1) i D. W. (1) już dalej nie gonili pokrzywdzonego – a to dlatego, że za pomocą przemocy uzyskali cel - torby, z żywnością oraz napojami alkoholowymi i rzeczy użytku codziennego. Nie można było uznać, że czyn zarzucony oskarżonemu D. W. stanowi wypadek mniejszej wagi z uwagi na niską wartość przywłaszczonych rzeczy. Bowiem należy mieć na względzie upór oskarżonego, czas trwania zdarzenia od sytuacji pod sklepem (...) po osaczenie pokrzywdzonego Y. P. na ul. (...), ilość zadawanych ciosów.

III. Odnośnie zarzutów obrazy prawa materialnego, tj art. 46 w powiązaniu z przepisami kodeksu cywilnego na co wskazywał obrońca oskarżonego C. C. lub obrazy art. 438 pkt. 4 kpk jak wskazał obrońca osk. D. W. poprzez niesłuszne zastosowanie obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego solidarnie przez oskarżonych w wysokości 2000 zł. W ocenie Sądu odwoławczego, Sąd pierwszej instancji dając wiarę pokrzywdzonemu Y. P. również zasadnie dał wiarę co do poniesionej

szkody. Pokrzywdzony zeznając w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie (k.952) wymienił jakie szkody podniósł. Rozprawa toczyła się jawnie i kontradiktoryjnie, i żaden z uczestników postępowania po stronie obrony nie powziął wątpliwości aby była to kwota zawyżona i nie czynił dalszych dociekań w sposób bezpośredni. Również orzekając o środku kompensacyjnym Sąd zasadnie przyjął odpowiedzialność solidarną na zasadzie art. 441§1 kc, albowiem oskarżeni wspólnie wyrządzili innej osobie szkodę, zatem na każdym z nich ciąży obowiązek jej naprawienia.

IV. Mimo że czyn, którego dopuścili się oskarżeni był wymierzony m.in. w dobro jakim jest mienie, Sąd Okręgowy nie orzekł kary grzywny obok kar pozbawienia wolności. Dla wyrobienia jednak w poczuciu każdego z oskarżonych oraz w odczuciu społecznym poczucia, że popełnianie przestępstw nie popłaca – Sąd pierwszej instancji zasadnie orzekł o obowiązku naprawienia szkody na rzecz jednego z pokrzywdzonych oraz obciążył oskarżonych kosztami postępowania.

Wniosek

I. *Obrońca oskarżonego C. C. (1) uniół o:*

zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego C. C. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu znacznie łagodniejszej kary pozbawienia, zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu przed Sądem I instancji;

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny
- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

II. Obrońca oskarżonego D. W.

(1) wniosł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 lutego 2019 roku (sygn. akt: VIII K 198/17) w stosunku do D. W. (1) poprzez uniewinnienie oskarżonego D. W. (1) od przypisanego mu czynu;

ewentualnie z daleko idącej ostrożności procesowej:

2) zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 lutego 2019 roku (sygn. akt: VIII K 198/17) w stosunku do D. W. (1) poprzez zmianę kwalifikacji prawnej czynu i uznanie oskarżonego za winnego popełnienia czynu z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. albo art. 280§1 k.k. w zw. z art. 283 k.k. albo art. 13§1 k.k. w zw. z art. 280§1 k.k. i orzeczenie w związku z tym znacznie łagodniejszej kary, uchylenie orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody, zwolnienie w całości oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie przed Sądem I Instancji;

3) w przypadku niepodzielenia zasadności powyższego, o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 15 lutego 2019 roku (sygn. akt: VIII K 198/17) w stosunku do D. W. (1) poprzez orzeczenie znacznie łagodniejszej kary z zastosowaniem art. 37b k.k., uchylenie orzeczenia o obowiązku naprawienia szkody, zwolnienie w całości oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie przed Sądem I Instancji.

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Ponieważ zarzuty przedstawione w apelacjach obrońców oskarżonych okazały się nie zasadne, w konsekwencji wnioski przedstawione w petitum każdej z apelacji okazały się także niezasadne.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
<u>1.</u>	Przedmiot utrzymania w mocy
Opis czynu przypisanego w ramach zarzuconego zdarzenia historycznego, kwalifikacja prawna czynu przypisanego, orzeczona kara, środek kompensacyjny oraz orzeczenie o kosztach postępowania (odnośnie każdego z oskarżonych).	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Kwestie co do zawinienia oskarżonych, opisu czynów ich kwalifikacji i oceny dowodów oraz orzeczonego środka kompensacyjnego, kosztów postępowania, Sąd odwoławczy omówił w części 3 niniejszego uzasadnienia tabelarycznego. Należy się jeszcze odnieść do wymierzonych kar pozbawienia wolności wobec każdego z oskarżonych, uznając, że Sąd pierwszej instancji	

<p>prawidłowo skorzystał z uprawnienia zawartego w art. 53 kk. Na kartach 21-25 swojego uzasadnienia Sąd Okręgowy enumeratywnie, metodycznie wymienił i omówił okoliczności przemawiające na korzyść i na niekorzyść każdego z oskarżonych (w szczególności nie umknęła Sądowi uprzednia karalność każdego z oskarżonych - co zasadnie doprowadziło Sąd Okręgowy do przekonania, iż wobec każdego z oskarżonych istnieje negatywna prognoza kryminologiczna).</p>	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwiążle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia</u>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiążle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>		
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 634 kpk, srt. 633 kpk i art. 636 §1§2 kpk kosztami postępowania odwoławczego Sad obciążył każdego z oskarżonych w częściach na nich przypadających, albowiem są to osoby młode, zdolne do pracy zarobkowej, obecnie pozostające na wolności.

7. PODPIS
Katarzyna Capałowska Grzegorz Salamon Adam Wrzosek

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego C. C.	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Orzeczenie o winie, czyn przypisany, kwalifikacja,

ustalenie, którego dotyczy apelacja	kara i środek kompensacyjny, koszty procesu		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów		

	postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. <u>Granice zaskarżenia</u>	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego D. W.
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie o winie, czyn przypisany, kwalifikacja, kara i środek kompensacyjny, koszty procesu

<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana